

A tanítvány nem! Az színre lép. Hogyan? Népet, csoportot gyűjt a jézusi szándéknak. Ugyanúgy, ahogy Jézus tette. S rendre ugyanolyan következményekkel. Esetleg kisebb méretűekkel, mert verébre nem érdemes ágyúval löni.

De lőnek rá, azok, akik megfeszítették Jézust.

Városmajor, 2002. március 8.

DÖRY ISTVÁN

KEDVES KOINÓNIA SZERKESZTŐSÉG!

Már többször is gondolkoztam, hogy én a "megbolondult só" vagyok-e. Nagyon komolyan vettem a megtérésemet, az apostolkodást, a karizmatikusságot, amikor a lelkivezetőm arra kért, hogy gondoljam át, hogy minden igaz-e, amit mondok. Hat napig tartott, míg átgondoltam, hogy nem minden igaz, sőt. Semmi nem kényszerített, nem volt rossz élmény, nem voltam depressziós, egy egyházi szeretetotthonban önkénteskedtem éppen. Volt időm. Beláttam, hogy nagyon sok minden nem biztosan igaz, csak mondogatjuk, nemcsak a karizmatikus történetek, hanem tágabb keretek között is. Én nem tudom meg nem történné, át nem gondolttá tenni azt a hat napot. A lelki vezetőm is gondolkodó típus, őt kiközösítették. Később felépítettem az immanens etikát, hogy egy ilyen nem biztos világban mi a jó, mit lehet és kell tenni.

A Gyurka Bácsi által leírt módszer magától is működik: "Találkozik a tanítóval. S a tanító tanítja őt, aki pedig meg próbálja megérteni tanítóját. De a tanító nemcsak azért kerül ilyen helyzetbe, mert több esze van, mint a tanítványnak, hanem mert a tanítvány valami miatt őszintén értékeli azt az embert, akinek a tanítását hajlandó hallgatni: bizalommal van iránta. A tanító nem veri őt át: elmondja neki és társainak a nyolc boldogságot, s a végit is: Boldogok vagytok, amikor gyaláznak és üldöznek titeket...

A hatásos tanító és a jó föld találkozásán fordul az, hogy valakit elkap-e a gépszíj. Ennyit arról, hogy miként lesz valaki tanítvány... A hagyomány arról értesít bennünket, hogy Jézus 13 tagú csoportjából 11 vértanú lett. Jézus tehát eléggé hatásos tanító volt."

Na most, ha ez a feltétel, hogy "jó tanító, sok vértanú", akkor ez bizonyos százalékban működni fog, a legkülönbözőbb vallásokban működött, rengeteg vér folyt.

De ha az a cél, hogy mindnyájan egyet tudjunk érteni valami minimumban, és mégse legyünk rosszak, ne düljük szét a Földet, hiszen akkor minek az egész? - akkor mit mondjunk?

KOVÁCS LÁSZLÓ

ÉLET A BOKORBAN A DÚSGAZDAG HÖRCSÖG ÉS A SZEGÉNY MÓKUS

Egyszer volt, hol nem volt, hetedhétországon túl is híres volt egy kis Bokor.

1. Ez a kis Bokor egy erdő kerítette tisztáson nőtt. A Bokor alján, a Bokor ágai közt, a Bokor körül nagy élet folyt. A föld alatt dolgozott a vakond, a hörcsög, az egér. Az aljban siklott a gyík, mászott a sün, ugrált a szöcske, futkosott a nyúl. A Bokor ágaira is felmásztak a hangyák, hálót szöttek a pókok. Rászállt a rigó, a pacsirta, az ökörszem, a gerle, a kakukk, a gyurgyalag, az uhu. Az ágak közt vidáman ugrándozott a mókus. Pedig a tisztás fölött állandóan ott fenyegetett a vörös veszedelem, a Vörös Vércse. Beosztottjaként pedig állandóan egyhelyben lebegett, "szitált" a nagy testű Egerészölyv, folyton azt kiabálta: "kiő, kijé". Az állatok mégis békességben éltek, bár nagy volt a félelem, mert a rókák is gyakran megjelentek a Bokor körül, a vaddisznók pedig gyakran feltúrták a földet és egyre szaporodtak a fagylok.

2. A Bokor körüli állatok életében akkor következett be nagy változás, amikor a Vörös Vércse és az Egerészölyv helyére más hatalom érkezett. Feltűnt az égen a Fehérfejű Rétisas, bár úgy tudták, már kihalóban van. A Fehérfejű elsősorban halászatra specializálta magát, mármint a kis halakat nyelő nagy halakat ragadta el. A tisztáson nőtt Bokor állataira ezért inkább Héjái és Hiénaí voltak veszélyesek. A Fehérfejű megjelenésével a Bokorban minden összezavarodott. Főleg a Hörcsög és a Mókus sínylette meg ezt a változást.

A hörcsög és a mókus a rágcsálók rendjébe tartozik, éppen úgy mint az egér, a patkány, az ürge vagy éppen a tengerimalac. A Hörcsög és a Mókus a Vörös Vércse idején is rágcsáló volt, csak hogy másként, mint a Fehérfejű Rétisas megjelenése után.

Általában tudnunk kell, hogy a ma élő összes emlősfajnak több mint a fele a rágcsálók rendjébe tartozik. 300-nál is több családjukkal és mintegy 3000 fajukkal a Föld minden kontinensén és szigetén előfordulnak. Minden éghajlatot, minden életteret és vidéket meg tudtak hódítani. A legtöbb rágcsáló ürge, mozgékony, alkalmazkodóképes és rendkívül szapora. Ha a rágcsálóknak nem volna számos ellensége, akkor valószínűleg a Föld uralkodó állatai lennének és betöltenék az egész földkerekséget. Eredetileg minden rágcsáló tisztán növényevő volt. Ma mindenekelőtt azok a fajok váltak mindenevőkké, melyek az ember közvetlen közelében "civilizálódva" élnek.

3. Vita van arról, hogy a rágcsálók károsak vagy hasznosak a Földön. Tény, hogy bizonyos körülmények